

Rafel Oliver Produccions és la productora balear –amb coproducció amb la Fundació Teatre Principal, de Palma– d'aquesta versió de *Molt soroll per res*, de William Shakespeare, que en breu termini es presentarà al País Valencià i a Catalunya. Tant per l'obra com per l'adaptació que en fa la productora, el muntatge resultant és molt atractiu, a l'estil dels que presenta l'esmentada productora habitualment.

Rafel Oliver és un promotor teatral curiós. Una mena d'*outsider* en el panorama illenc. Començà fa més de vint anys, gairebé per casualitat. Llavors, treballà organitzant espectacles teatrals i d'altres estils, per a l'Ajuntament de Palma durant un temps. Fins que s'independitzà. Des d'aleshores ha anat especialitzant-se a muntar obres teatrals a Balears que es caracteritzen per oferir una qualitat bastant per sobre de la mitjana. Sovint, a més, sense cap paraigua institucional, la qual cosa li dona aquesta patina d'home independent, que va per lliure en un món en què no sovintegen, a Balears si més no, empresaris que arriquin tant com ell. Està convençut del que fa. "Per muntar una obra qualsevol, de qualitat menor, que serveixi només –per entendre'ns– per anar per casa, no ho paga. M'agrada, i és el que faig o almenys ho intent, el risc de muntar espectacles d'interès general. Cada un amb la magnitud i característiques que li són pròpies, però tots amb el denominador comú d'apostar per un teatre de qualitat, no solament del text, sinó també en la interpretació i direcció." Amb la seva empresa, que porta el seu nom amb el simple afegit de "Produccions, SL", s'ha fet un forat, a poc a poc, més que important, dins el panorama teatral illenc. I, a més, des de fa temps no es limita a les estretes fronteres mallorquines, sinó que munta representacions arreu dels Països Catalans i de l'estat. Aquest és el cas del clàssic de Shakespeare que ara presentarà al País Valencià (Teatre Victòria de Pego, el 16 d'octubre) i Catalunya (SAT de Barcelona, del 20 al 30 d'octubre).

'Molt soroll per res'. Aquesta obra, *Molt soroll per res*, és una de les comèdies més divertides de la història del teatre que, pel gran èxit popular que va

RAFEL OLIVER PRODUCCIONS

Shakespeare als Països Catalans

'Molt soroll per res', muntatge de Rafel Oliver Produccions, sota direcció de Konrad Zschiedich, arriba al País Valencià i Catalunya, en una adaptació acurada i d'alta qualitat del clàssic de Shakespeare.

tenir l'any 1993 la famosa pel·lícula de Kenneth Branagh, ha esdevingut una de les peces del teatre clàssic més conegudes actualment. La versió de Rafel Oliver Produccions, com totes les que ha fet anteriorment de la mateixa classe –d'alguna manera s'ha especialitzat en obres de Shakespeare–, es presenta en un català estàndard molt acurat, amb el text original anglès traduït al català per Richard Mansell. L'adaptació literària correspon al dramaturg mallorquí Joan Guasp, que ha ajustat l'obra a un temps aproximat d'una hora i quaranta minuts. Cal entendre que les versions originals del teatre clàssic solen tenir una durada que resultaria

Konrad Zschiedrich

El director de *Molt soroll per res* és un luxe en el món del teatre:

■ **1936.** Konrad Zschiedrich neix a Leipzig, fill d'actors.

■ **1959-1964.** Ja format, comença a treballar com a dramaturg i ajudant de direcció en diversos teatres de la RDA (l'antiga República Democràtica d'Alemanya, la part del país que quedà sota la dictadura comunista després de la fi de la Segona Guerra Mundial).

Dos quan s'aneguen

Sebastià Alzamora

Popular

La cerimònia de lliurament dels Premis Nacionals de Catalunya va resultar remarcable per diversos aspectes, que van fer oscil·lar aquest espectador (ho vaig veure per la tele) entre l'estupor i la conya marinera, cosa que agraeisc perquè sempre és bonic que algú s'esforci per fer-te riure. No voldria deixar de mencionar el format tipus cerimònia dels Oscar, amb presentadors "de luxe" que s'en-carregaven d'anunciar cadascun dels Oscar, amb presentadors "de luxe" que s'en-carregaven d'anunciar cadascun dels premis i de cantar les excel·lències del premià de torn, o el fet xocant que, en el lliurament d'uns premis nacionals de Cultura, la consellera del ram no hi digués ni mu, però, segons com, també cal admetre que s'agraeix. Naturalment, això va significar que tot el protagonisme polític de la cosa (i tot vol dir tot) va recaure en el president Maragall, que va despatxar el tema amb una de les seves allocucions desganades, de l'estil jo passava per aquí, però tinc coses més importants a fer. Del nul i trist paper dispensat als socis de govern, no cal ni parlar-ne.

Ara bé, de tot plegat el que em va deixar veient visions va ser el fet que el premi nacional de cultura popular anés a recaure en el moviment popular per la pau, és a dir, en la ciutadania que temps era temps va sortir a picar casseroles pels carrers en protesta contra la invasió de l'Iraq i dels quals, tot sigui dit, no se n'ha sabut res més durant l'any i escaig que portem d'ocupació militar en aquell país, quan precisament la vida s'hi ha tornat més horrible i negra. El jurat justifica la seva decisió destacant la dimensió "participativa i creativa" d'aquesta mobilització popular "àmpliament sentida i que es va estendre per sectors amplíssims de la societat catalana".

GENERALITAT DE CATALUNYA

El fet il·lustra amb contundència la mena de prejudicis i complexos que arrosseguen els socialistes de Catalunya, sense que, una altra vegada, els seus socis de govern siguin capaços de neutralitzar-los. No tinc res contra la bona gent que es manifesta contra les guerres ni sóc cap entès en cultura popular, però és evident que aquesta no la fan els manifestants, sinó les molt nombroses i actives colles i aplecs de castellers, sardanistes, sonadors de gralla i tenora i un llarg etcètera que configura un dels actius culturals més actius, densos i identificatius de Catalunya, per molt que els sociates els considerin barretinaires i no els vulguin veure ni en pintura, perquè no fan modern. Ara, que posats en aquest pla, el premi nacional de cultura popular de l'any que ve que vagi per al Partit Popular, que també es diu "popular" i darrerament també li ha agafat el gust a això de treure masses al carrer.

Un moment de la representació de *Molt soroll per res*, en la versió que ha ofert la productora il·lenca Rafel Oliver Produccion.

excessiva per al públic actual. Per altra banda, també s'ha adaptat, reduint-lo, el nombre de personatges que hi inter-venen: dels vint originals s'ha passat a dotze, interpretats per actors balears i catalans. Així mateix, la música ha estat composta expressament per a aquesta producció. En conjunt, la representació presenta una acurada posada en escena en què no s'oblida cap detall, i el resultat és un producte "inimitable i inoblidable", segons explica el mateix Oliver.

Miquel Payeras

■ **1962-1968.** Estudia i treballa a Berlín.

■ **1968.** Dirigeix el teatre de Magdeburg (al land de Saxònia-Anhalt) i comença a ser responsable del muntatge de diverses obres de Shakespeare, entre les quals ja es troba *Molt soroll per res*.

■ **A partir de 1987** comença a treballar intensament en la direcció d'una gran quantitat d'obres, en la traducció i, alhora, com a professor d'interpretació i de direcció a Alemanya, Barcelona, València, Sevilla, Pamplona, Noruega, Gran Bretanya i fins tot a Nova Delhi (Índia).